

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010215
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6220010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného S. Y., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 1. marca 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/90/2020 zo dňa 25.02.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/90/2020 zo dňa 25.02.2021 bol obžalovaný S. Y. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 21.11.2019 v čase okolo 19.00 h v byte na ul. F. č. X vo D. Y. po tom, ako sa s poškodeným S. Q. vzájomne rozprávali v kuchyni, pričom sedeli za jedným stolom a popíjali víno, sa bez slov postavil a pristúpil pred poškodeného S. Q., ktorému povedal, aby sa postavil, na čo sa ho poškodený S. Q. opýtal na dôvod, následne S. Y. výzvu zopakoval, pričom poškodený S. Q. sa napokon postavil a keď vstával z lavice na ktorej sedel pri stole, tak pri miernom predklone ho S. Y. jedenkrát kopol do oblasti hlavy - lícnej kosti vpravo po ktorom kope priestory bytu opustil a išiel na lekárske ošetrovanie do Všeobecnej nemocnice s poliklinikou vo Veľkom Krtíši, kde bol hospitalizovaný, pričom zo záverov znaleckého posudku MUDr. M. M., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia a traumatológia vyplynulo, že poškodený S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. II, Y.-F. č. XXX/XX, prechodne bytom Y. č. XXX uvedeným konaním utrpel trieštivú zlomeninu hornej čeľuste vpravo v oblasti čeľustnej dutiny zasahujúcu na spodný okraj očnice bez výraznejšieho posunu a pomliaždenie s výrazným opuchom v okolo očnej oblasti vpravo s dobou liečby a PN 4 týždne.

Za to okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne obžalovanému podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, škodu vo výške XXX,XX J. a poškodenému Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. Cintorínska 5, Nitra, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 484,06 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný S. Y., a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný už v prípravnom konaní spáchanie prečinu popieral, pričom uvádzal, že poškodeného neudrel tak, ako bolo popísané poškodeným resp. v obžalobe a ani mu zranenia, ktoré uvádzal, nespôsobil. Tento skutok nespáchal a preto sa necítil byť zo spáchania tohto trestného činu vinným.

V tejto súvislosti poukázal na dôkaznú situáciu, pričom konštatoval, že jeho tvrdenia potvrdil aj svedok I. B., ktorý uviedol, že k žiadnym fyzickým útokom zo strany obžalovaného nedošlo, okrem facky, ktorá nemohla a ani nespôsobilá zranenie, ktoré uvádzal poškodený. Svedok B. bol jediným priamym žijúcim svedkom udalosti, videl tento incident zreteľne a bol k nemu najbližšie zo všetkých svedkov.

Vo vzťahu k svedkyňi Z. G. W. obžalovaný uviedol, že táto svedkyňa nebola prítomná pri čine a vypovedala len o okolnostiach, ktoré sa dozvedela od poškodeného Q.. N. výpoveď považuje obžalovaný za krivú výpoveď, pretože vypovedala okrem iného aj nepravdu o tom, že vlastnil nejaké kanady. Táto svedkyňa je podľa obžalovaného nedôveryhodná, pretože v minulosti sa mu vyhrážala rôznymi trestnými konaniami. Je to jeho sestra, s ktorou mal vždy zlý vzťah. Na súde odmietla vypovedať, lebo sa domnievala, že si svojou výpoveďou privedie trestné stíhanie.

Pokiaľ ide o svedkov N. B., H. Y., F. Y., V. Y. a U. U., títo svedkovia neboli prítomní pri čine a vypovedali len to, čo niekde počuli. V týchto výpovediach sú uvedené rôzne navzájom odlišné tvrdenia, ktoré preukazujú to, že ich nemožno brať ako smerodajné pre toto trestné konanie.

Súd pri hodnotení dôkazov nebral do úvahy tvrdenia obžalovaného a tvrdenia jediného žijúceho svedka I. B., čo považuje za hrubé porušenie svojich práv vo vzťahu k právu na spravodlivý súdny proces. Naopak súd bral do úvahy len tvrdenie poškodeného, ktorý je závislý na alkohole a iných omamných resp. psychotropných látkach. V daný deň bol tak isto v značnom stave opitosti, čo preukázali aj jeho rozporuplné výpovede ohľadom množstva požitého alkoholu v ten deň. Poškodený je známy v celom okolí Veľkého Krtíša, je veľmi pravdepodobné, že mal v tom čase konflikt s neznámou osobou a tieto zranenia mu vznikli týmto spôsobom. Týmito okolnosťami sa polícia ani súd nezaoberali. Poškodený je typ konfliktný, keď je pod vplyvom alkoholu alebo iných látok sa správa veľmi agresívne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mala byť súdom v trestnom konaní použitá zásada „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, ktorá je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania. Nie je možné ani prípustné, aby súd rozhodol v jeho neprospech len na základe tvrdení poškodeného, ktorý je osobou závislou na alkohole, resp. iných návykových látkach. Preto požiadal odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok prvostupňového súdu za zákonný a správny v celom rozsahu, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný považuje svoje odvolanie za skutkovo správne, preto navrhol, aby súd rozhodol tak, ako je to uvedené v písomných dôvodoch ich odvolania.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, písomne ospravedlnil svoju neúčasť a zároveň požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keďže mal na to splnené zákonné podmienky.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného S. Y. je nedôvodné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje predovšetkým poškodený S. Q., ktorý potvrdil, že keď sedeli za stolom, zrazu sa obžalovaný postavil od stola a kopol ho prudko nohou do pravej časti tváre. Na to na neho nakričal, aby z domu vypadol. Ako odišiel domov, tak na ulici Baníckej odpadol. Napriek tomu, že bol pod vplyvom alkoholu,

na všetko si dobre pamätal. Výpovedi poškodeného korešpondovala aj výpoveď svedka I. B., ktorý potvrdil, že v predmetnom byte v uvedený večer došlo k napadnutiu poškodeného obžalovaným tým, že obžalovaný, keď sa postavil od stola, dal otvorenou dlaňou poškodenému Q. facku. Ten spadol o stenu a následne sa postavil a odišiel z bytu.

V tomto smere okresný súd správne konštatoval pri hodnotení dôkazov, že v dôkaznej situácii mal dve skupiny dôkazov, na jednej strane výpoveď obžalovaného a svedka I. B., ktorých výpovede sa odlišovali od výpovedi poškodeného Q. len v otázke spôsobu útoku, jeho intenzity a zásahu tela poškodeného. Na druhej strane súd mal výpoveď svedka poškodeného Q. potvrdenú znaleckým dokazovaním, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. M. M., z ktorého záverov mal prvostupňový súd preukázané, že poškodený utrpel trieštivú zlomeninu hornej čeľuste vpravo v oblasti čeľustnej dutiny zasahujúcu až na spodný okraj očnice, bez výraznejšieho posunu. Mal pomliaždenie s výrazným opuchom okolo očnej oblasti vpravo. Zranenia u poškodeného boli vysoko pravdepodobne spôsobené aktívnym konaním inej osoby zodpovedajúci mechanizmu, ktorý uviedol poškodený. Znalec vylúčil, že by si bol poškodený tieto zranenia spôsobil sám. S vysokou pravdepodobnosťou mal útočník obutú obuv typu tenisky. Pri kopnutí kanadou s tvrdou špičkou by podľa znalca došlo k závažnejšiemu poraneniu s väčším posunom kostí a k rozťahnutiu kože tváre o okraj očnice. Poranenie znalec vyhodnotil ako ľahké, pričom k poraneniu životne dôležitého orgánu útokom útočníka nedošlo. Znalec sa priklonil k verzii mechanizmu spôsobenia zranenia, ktorý uviedol poškodený a mechanizmus poškodenia zranenia opísaný obžalovaným vylúčil.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu potom prvostupňový súd pri hodnotení vierohodnosti jednotlivých výpovedí dospel k správne záveru tým, že uveril výpovedi poškodeného Q.. Vo výpovedi obžalovaného a svedka B. bol rozpor v počte faciek, ktoré mal dať obžalovaný poškodenému, tento rozpor znižoval vierohodnosť oboch výpovedí vo vzťahu k spôsobu útoku na poškodeného a jeho intenzite, pričom tieto tvrdenia boli v rozpore so závermi súdneho znalca a samotnými zraneniami poškodeného. V tomto smere okresný súd správne výpoveď svedka B. vyhodnotil ako snahu o pomoc obžalovanému, keďže boli kamaráti. Pokiaľ ide o tvrdenie svedkyne G. W. o vlastníctve kanád obžalovaným, odvolací súd konštatuje, že toto tvrdenie svedkyne nemalo pri hodnotení dôkazov žiadnu dôkaznú silu, vzhľadom na vzniknuté zranenia poškodeného a závery súdneho znalca, ktorý jednoznačne vylúčil kopnutie kanadou do poškodeného (viď závery znaleckého posudku znalca MUDr. M. na str. 5 napadnutého rozsudku).

Vzhľadom na dôkazy potom ani odvolací súd neuveril obhajobe obžalovaného, že poškodeného nekopol a vyhodnotil ju ako účelovú, ktorá ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

Navyše tvrdenie obhajoby obžalovaného, že obžalovaného usvedčoval len poškodený nie je pravdivé, keďže znaleckým dokazovaním bola obhajoba obžalovaného vyvrátená už samotným vzniknutým zranením, ktoré poškodený utrpel pri útoku obžalovaného a samotným mechanizmom vzniku tohto zranenia. Z uvedeného dôvodu nebolo potrebné aplikovať navrhnutú zásadu „in dubio pro reo“, keďže prvostupňový súd ani odvolací súd nemal pochybnosť o priebehu skutkového deja, a preto bolo konanie obžalovaného správne právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže inému úmyselne ublížil na zdraví.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému. Pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., pričom zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. že už bol v minulosti súdne trestaný. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby predmetného trestného činu o jednu tretinu, keďže prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi. V neposlednom rade bolo potrebné prihliadnuť aj k tomu, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, pričom posledný trest Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/4/2018 uložený mu vo výmere 1 roka a 3 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vykonal 04.11.2020 a prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil krátko po vyhlásení tohto odsudzujúceho rozsudku. Preto prvostupňový súd správne konštatoval, že u obžalovaného sa hrozba výkonom trestu, ako aj výkon nepodmienečného trestu minula účinkom a nebola dostatočná.

Z uvedeného dôvodu bol potom obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest aj odvolací súd hodnotí ako splňujúci podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, keďže poškodený S. Q. a zdravotná poisťovňa Dôvera si uplatnili svoje nároky na náhradu škody riadne a včas, o týchto nárokoch súd nemal pochybnosť, preto ich priznal vo výške tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného S. Y. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.